A°. 1843. N°. 58.

DONDERDAG, 20 JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Administrative Policie.

Namens den Procureur Generaal der Kolonie Suriname, wordt hiermede ter kennisse van belanghebbenden gebragt, dat, ter zake van noodzakelijke reparatien aan eenige RIOLEN, de passage van den *Waterkant*, tusschen de *Oranjestraat* en het *Gouvernementsplein*, gedurende eenigen tijd voor Rij- en andere Voertuigen zal zijn afgesloten.

Paramaribo, den 18 Julij 1843.

De Adjunct Adsistent,
J. VAN LIER.

ADVERTENTIEN.

Hypotheek.

(19988) Den 17den Julij 1843. A. ROELOFSZ, *eerste* Hypotheek, ten behoeve A. A. GEHRELS, en te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Gravenstraat*, O. W. La. A. No. 10 en N. W. La. A. No. 40.

Paramaribo, den 17 Julij 1843.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

PARAMARIBO, den 18 Julij 1843.

In opvolging van art. 37 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *veertien* dagen, ter Secretarie van het Commissariaat van voormeld Departement ter *visie* liggen, de Repartitie-rekeningen van de Boedels: JAN van CAPADOCE, THEODORUS DIRK van WINKEL, GOTTLIEB AUGUST STEGLICH en WELCOM van L'ESPERANCE van PREMIERE van JUDA.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(19985) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 21sten Julij 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Een *zesde* gedeelte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramaccastraat*, La. E. No. 16 N. W. en La. D. No. 555 — 557 O. W.; aankomende D. A. JESSURUN, als Mede-Erfgenaam in den Boedel wijlen de Wed. MOS. H. RAHAR geboren JESSURUN.

De Slaven met namen: *Antje*, *Patientie*, *Selly*, *Ciasina*, *Bossie* en *Frederik*; aankomende MARTHA NAARSTIG.

Paramaribo, *den* 15 *Julij* 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

(17476) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal MORGEN, om *negen* ure, ten zijnen huize verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, RIJST, eenige PLANT-GOEDEREN, VARKENS, eenige Vaatjes extra SPEK en gerookte TONGEN.

(19991) Ten gevolge der, in de publieke Courant van Zondag den 16 dezer geplaatste Advertentie door A. E. P. WHITE, wegens de intrekking van de door haar op den ondergeteekende verleende *Procuratie*, acht de ondergeteekende zich verpligt het volgende aan ieder kenbaar te maken:

Dat hem weinig gelegen is aan de intrekking der Procuratie door A. E. P. WHITE, die, zonder zich daarover diep te schamen, niet zal durven ontkennen, de vele verpligten en dienstbewijzen, ja weldaden, haar door hem bewezen: die niet geaarzeld heeft zonder voorkennis harer Moeder E. C. A. COMVALIUS, gemelde Advertentie te doen plaats vinden. Dat zij A. E. P. WHITE, door verkeerde en allezins laakbare handelingen zelfs het ongenoegen harer grijze Grootmoeder, dermate heeft opgewekt, dat deze zich bereid verklaart, omtrent alles, wat ook, de vereischte inlichtingen te geven, en hare onverschilligheid zelfs zoo ver heeft gedreven, van het Ouderlijke huis,

te verwisselen.

Veder strekke het tot kennis aan een ieder, dat het uitbrengen van de ingetrokkene Volmagt, slechts ten doel had, het verrigten van eenige bijzondere aangelegenheden, die den ondergeteekende veel ongenoegen en tallooze onaangenaamheden hebben op den hals gehaald, hebbende hij zich slechts vrijwillig en niet de beste bedoelingen zich in zaken gewikkeld, daar hij anders niet noodig had.

Ook waren de bezittingen van A. E. P. WHITE nimmer de zoodanige, die het aanstellen van eenen Gemagtigde noodzakelijk hebben kunnen maken, daar de koopschat der Slaven, die kortelings door C. KERSTEN & Co bij Executie zijn verkocht, tot nog toe nimmer is betaald geweest, en door hemzelve op hare naam gesteld, en A. E. P. WHITE is tevens overtuigd, dat de schuld door hem, bij C. KERSTEN & Co. gecontracteerd, niet dan haar voordeel heeft ten onderwerp gehad; dat hij daartoe gedrongen is geworden voornamelijk, door zijne Moeder die het belang harer Kleindochter het hare rekende. — Hij verklaar tevens in gemoede al het mogelijke te hebben aangewend, den plaatsgegrepen Executiven maatregel, zoo veel mogelijk te hebben willen detourneren: maar ter regter tijd het ondoenlijke daarvan te hebben ingezien, daar A. E. P. WHITE, zoo als gezegd is *nimmer* de koopschap dier Slaven heeft betaald, en van *geene* bewijzen van EIGENDOM is voorzien.

De alléénige oorzaak van het intrekken der Volmagt, was slechts deze: »dat hij zich *niet* tegen den verkoop hebt verzet," maar hij liever besloten had om *vijanden* en *onaangenaamheden* in het vervolg te voorkomen, dien Executiven verkoop voortgang te doen hebben.

De schoone dankbare handelwijze van A. E. P. WHITE, omtrent hem ondergeteekende, laat hij hiermede aan ieders oordeel over.

Paramaribo, *den* 18 *Julij* 1843.

COMVALIUS Az.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ
VAN
WELDADIGHEID.

De *HALFJAARS COLLECTE*, ten behoeve dezer Maatschappij, op MORGEN den 21sten dezer maand zullende plaats vinden, zoo wordt het geëerde publiek, hiervan bij deze kennis gegeven, met vriendelijke uitnoodiging, door milde giften bij te dragen, tot ondersteuning van zoo menige lijdende en tot bevordering van het Schoolonderwijs voor onderscheidene Kinderen, wier Ouders buiten staat zijn, de kosten daarvan te bestrijden.

Paramaribo, *den* 20 *Julij* 1843.

Op last van 't Hoofdbestuur,
De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

Nieuwstijdingen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 12 Mei.

Nopens de jongste gebeurtenissen in Servie, behelst de Times het volgende:

Lord Beaumont heeft gisteren avond, in het Hoogerhuis mededeeling van stukken gevraagd, betrekkelijk de jongste gebeurtenissen in Servië, en bij die gelegenheid de aandacht van het Huis gevestigd op de noodzakelijkheid, om het Ottomanische rijk ongeschonden in stand te houden. Hij noemde dit als van wezentlijk belang voor het staatkundig evenwigt van Europa. Na verweet hij Lord Aberdeen, door de aanmatiging van Rusland in de Servische zaak te hebben toegegeven, de onafhankelijkheid der Porte op eene gevoelige wijze te hebben laten verkorten. De spreker ontleende aan de verdragen van Bucharest en Akerman de meening, dat de Serviers vrijelijk hunne hoofden mogten kiezen, en dat Rusland alzoo geen regt had, om tegen de jongste verkiezing op te komen. Czernie George, het nieuw verkozen hoofd, was door de Porte erkend, en nu had Rusland, strijdig met het verdrag van Adrianopel, zijne afzetting gevraagd. De drie andere mogendheden, die dat verdrag hadden helpen sluiten, hadden zulks stilzwijgend aangezien, ofschoon Frankrijk, indien het ondersteund ware geworden, volgaarne zich tegen deze vernedering des Sultans zou hebben verzet. De spreker wenschte ten slotte te weten of Engeland zou tusschen beide treden, om deze listige belaging van het grondgebied eens ouden en trouwen bondgenoots tegen te gaan!

De minister Lord Aberdeen, stemde het allezins toe, dat, ofschoon op zich zelf het opperhoofd in eene landstreek, welke ter naauwernood één Britsch onderdaan bevatte, ons geheel onverschillig kon zijn, de toestand van die landstreek, in verband met het aanwezen van het Ottomanisch rijk, de aandacht vereischte. De minister zeide dat hem zijne berigten nopens den opstand en de verheffing van het tegenwoordig hoofd in Servië door onzen consul-generaal in Belgrado waren gegeven. Ofschoon de gevoelens van dien consul hem tot eene gunstige vooringenomenheid met de uitdrukking der denkwijs eens volks zouden stemmen, had hij datgene, wat men als de poging van een vrij volk had voorgesteld, louter en alleen afgeschilderd als het gevolg van een kuiperachtig verband tusschen den Turkschen pacha van Belgrado en twee of drie Servische hoofden. De uitspoorigheden van de bovendrijvende partij waren alle palen te buiten

gegaan; het volk had weinig of geen deel aan de beweging genomen, en de ongelukkige jongeling, die op den troon gezet was, zou zich gelukkig rekenen, van die onwelkomen waardigheid ontslagen te geraken. De opstand was zijns inziens, in geenen deele aan Russische kuiperijen te wijten geweest; en hij gaf toe dat, volgens de verdragen, die mogendheid het regt had, om op deze wijze tusschenbeide te treden. Den Serviers was eene vrij verkiezing van hunne hoofden toegestaan, en nu is het alleen tegen de omkoopingen, waardoor de jongste verkiezing verkregen is; dat Rusland heeft gemeend te moeten opkomen. De minister ontkende echter, dat Engeland eenig regt zou hebben zich in eene zaak te mengen, welke hetzelve, tenzij de onafhankelijkheid van Turkije meer dadelijk wierd in gevaar gebragt, geenzins raakte. Hij verdedigde die meening door op het gedrag van Oostenrijk te wijzen, hetwelk, ofschoon een naburige staat, en eene bevolking bezittende van gelijken aard als de Serviers — met eene even ernstige vriendschap voor het Turksche rijk als dit land — de vorderingen van Rusland toegestaan, en de Porte aangeraden heeft daaraan, zoo spoedig mogelijk; toe te geven. Lord Aberdeen meende, dat de Porte aan deze waarschuwingen gehoor had verleend, en dat onmiddellijk eene nieuwe verkiezing zou plaats grijpen, maar hij duchtte geen inval van Russische troepen, en geen wederstand van de zijde des Servischen volks, daar aan de groote meerderheid van hetzelve de verandering welkom zou zijn.

Lord Beaumont heeft hierop zijn voorstel ingetrokken.

De Times ziet ook nu nog de Servische zaak uit vrij wat ander oogpunt, dan de ministers. Hij beschouwt de toegefelijkheid der Porte als door vrees afgeperst, als eene vernedering van haar, in het uitsluitend belang van Rusland. Het blad bestrijdt de staatkunde van Oostenrijk in dit opzigt.

Het betwist wel niet geheel den wettelijken grondslag van de tegenwoordige tusschenkomst van Rusland, doch het komt op tegen de wijze, waarop die wordt uitgeoefend; het meent, dat de tusschenkomst te ver wordt getrokken door haar toe te passen op het regt der Serviers, om zich een vorst te kiezen. De Times meent overigens, dat men den geest der Serviers geheel over het hoofd ziet, dat zij welligt in hunne gebergten de raadsbesluiten der diplomatie ijdel kunnen maken, en dat zij met vertrouwen kunnen afwachten dat er meerder troepen tegen hen in beweging zullen worden gebragt, daar zulks op verre na niet gemakkelijk zoude vallen.

» Zij maakten zich met de daad van de Porte onafhankelijk — zoo besluit dit blad — vóór dat Griekenland deszelfs vrijheid hernam; zij zijn hunne regten verschuldigd, niet aan de bescherming van Rusland, maar aan hunne eigene zwaarden; en zij zullen waarschijnlijk middelen vinden, om die te verdedigen, zelfs al heeft de Porte de jongste omwenteling verloochend, en Oostenrijk de gewigtige belangen te kort gedaan, welke zijnen toekomstigen bloei en vrede met de vrije vaart op den Donau verbinden."

— Met de laatste over de landengte van Suez aangekomen berigten uit Indië, is ook het verhaal ontvangen van eene zeer bloedige strafoefening, die den 9den en 10den Februarij te Manilla had plaats gehad, ter zake van den daar voor eenigen tijd uitgebroken opstand onder de bezetting. Tachtig soldaten van die bezetting zijn deswege ter dood veroordeeld, en al deze rampzaligen zijn op de beide genoemde dagen doodgeschoten. Men had ten dienende te Manilla 6000 man verzameld, en vóór de strafoefening begon, was aan de soldaten met luider stemme aangekondigd, dat ieder hunner, die het wagen mogt, genade voor de veroordeelden te vragen, op staanden voet zou worden doodgeschoten. Het doodschieten van zoo vele veroordeelden heeft dan ook zonder stoornis plaats gehad, doch de medegedeelde bijzonderheden deswege zijn daarom niet minder stuitend.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 12 Mei.

Aan onze beurs is men van oordeel, dat de Oostenrijksche regering, ten gevolge van het plan om de staats-spoorwegen zoo snel mogelijk tot stand te brengen, waarschijnlijk nog gedurende dit jaar tot het sluiten eener nieuwe geldleening zal overgaan.

Sedert gisteren spreekt men ook nog van eene andere groote geldleening, namelijk voor rekening van Rusland en almede ten behoeve van spoorwegen; men weet echter nog niet hoe groot deze leening is en waar zij genegocieerd zal worden, intusschen spreekt men van 50 millioen guldens en van Amsterdam en Londen als de plaatsen van waar het geld zoude komen. Daar intusschen reeds voor eenige maanden van zulk eene operatie is gesproken, zoo moet, hoe waarschijnlijk de zaak ook voorkome, niet te veel vertrouwen aan dit gerucht worden geschonken.

Men verneemt dat de Keizer van Rusland onzen Koning met een bezoek verrassen wil, en wel den 18 dezer maand, zijnde juist 25 jaren dat aan Z. M. een Russisch regement is verleend.

INTERLACHEN AAN HET BRIENZER MEER.

Het Brienzer Meer is, na de meren van Geneve en Thun, het merkwaardigste van het Zwitsersche kanton Bern. Het ligt in de landvoogdij Interlachen, aan den voet der Bernsche Alpen, strekt zich, tusschen den Högant, den Scheideck, den Wetterhorn, Grindelwald, enz., tot eene lengte van drie uren en eene breedte van één uur uit, en ontleend zijnen naam van het dorp Briens. Het wordt gevormd door eene diepe rotsachtige kom; welke aan den voet der Alpen ligt, inzonderheid door de uit het Hazlit-dal afstroomende Aar gevuld wordt, en door een smal kanaal met het Thuner Meer in verband staat. De steile en hooge bergen, die het Brienzer Meer omringen, maken de scheepvaart op hetzelve gevaarlijker dan op de andere Zwitsersche meren. De diepte van het water is aanzienelijk, en wordt op 2100 voet geschat. Het is zeer vischrijk, en bevat eene menigte zeer welsmakende visschen van eene bijzondere soort, die, naar de plaats waar men ze vindt, Brienzlingen genoemd worden, naar haringen gelijken, en van welke men in eenen trek dikwijls 14,000 stuks ophaalt. Deze visch wordt ook gerookt verkocht, en is in twee soorten onderscheiden, van welke de grootste in Mei, en de kleinste in Augustus gevangen wordt. Ook in forellen is dit water rijk; en in den herfst, vooral in de nabijheid van Interlachen, vangt men dikwijls visschen van deze soort, die van twintig tot dertig pond wegen.

Aan de zuidzijde van het meer vindt men hooge, steile, akelige rotsen. De bergen, die het aan de noordzijde omringen, zijn wel is waar insgelijks van eene aanzienlijke hoogte maar hebben een meer levendig en vrolijk voorkomen, en zijn gedeeltelijk met groote bosschen bedekt. De ingewanden dezer overoude reuzen schijnen vele rijke schatten te verbergen, die de menschelijke vlijt nog niet aan het daglicht gebragt heeft. Dit blijkt daaruit, dat er waarschijnlijk voorheen bij het dorp Golzwell, aan den mond der Aar, eene rijke goudmijn bestond.

Onder de schoone natuurtooneelen welke dit meer aanbiedt, verdient vooral het gezigt op Interlachen, met den zich daarachter verheffenden Avondberg en de verder afgelegene, met eeuwige sneeuw bedekte toppen der Alpen, genoemd te worden. Het kleine Interlachen bestaat slechts uit de kloostergebouwen, het slot van den landvoogd, en eenige andere huizen. Het stadje ligt in de
landvoogdij van denzelfden naam, die zeer u
gestrekt is, en aan het Walliser- en Has
land, het kanton Lucern en aan de amb
Thun, Unterseen en Frutingen grenst. D
zelfs naam ontleende het van het voorheen t
schen het Thuner en Brienzer Meer geleg
Augustijnerklooster, Interlachen (Interlac
of Interlappen (Interlapides) genoemd, dew
het zoowel tusschen twee meren, als tussch
twee hooge rotsen lag. Dit klooster werd
1130 gesticht, stond onder de onmiddellij
bescherming des Rijks, en verwierf door
geschenken des adels groote rijkdommen en
zittingen. In 1345 trad het met Bern in
verdedigend verbond. Bij de invoering der
formatie verlangden de inwoners dezer stre
eene volkomene vrijstelling van alle belast
gen; zij vereenigden zich met Hazli, werd
door Unterwalden bijgestaan, bezetteden
klooster, en wilden, toen hunne eischen w
den afgeslagen, de Katholijke godsdienst w
der invoeren. De gewapende magt van B
noodzaakte hen zich te onderwerpen, stra
de hoofdbewerkers der onlusten, nam de
komsten van klooster in beslag, en besteed
die gedeeltelijk tot onderhoud van kerken
scholen, gedeeltelijk tot milde stichtingen.

De inwoners dezer streek houden zich me
met de veeteelt bezig, daar de schoone Al
streken hun de beste weiden aanbieden, en d
ven ook eenigen veehandel.

Het dal, tusschen het Thuner en Brien
Meer heeft een zeer gematigd klimaat. H
bezit schoone weiden, door eene menigte kle
beeken besproeid, en zoo ruimschoots
vruchtboomen beplant, dat men de geheele v
lei een' grooten boomgaard zou kunnen noem
Alles is vruchtbaar; alles stemt het gemoed
den aanschouwer tot opruimde vreugde; en t
bevindt men zich hier in eenen bergketel;
is men van alle zijden door hooge rotsen
ringd, die gedeeltelijk naakt, gedeeltelijk
eeuwigdurend ijs en sneeuw bedekt zijn.

HET HUWELIJK VAN EENE WEE

Uit Frankrijk wordt de volgende bijzond
heden medegedeeld:

» Onlangs vierden op eenen daartoe bep
den dag te Gaudebie, onder het bisdom
Evreux, tien huwelijken voltrokken, w
van één door de volgende wederwaardighe
wederwaardig is. Zekere Grimorin
krijgt kerkelijk verlof, met zijne nicht
trouwen, dit verlof komt op een' Zaturd
den volgenden Zondag leest men de geb
af, 's Maandags worden zij aangeteek
Dingsdags getrouwd, Wondsdags wordt
Kind gedoopt, Donderdags worden aan
moeder de laatste kerkgeregten toe gedie
Vrijdags sterft zij, en wordt Zaturdags
graven."

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Ju
Kapitein J. Hilbrands. — Adres bij Jo
Lyon.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Aa
Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L.
lée. — Sluit 25 Julij.

Het Nederlandsch Kofschip Ida Cornel
Kapt. W. F. Schenk. — Adres bij Lei
en Scheffer.

Het Nederlandsch Brikschip Phœnix, K
J. L. Gorter. — Adres bij J. Gisius.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Ma
Elisabeth, Kapt. H. C. Wriborg. — Adre
C. J. Leijsner. — Sluit voor ultimo A
tus e. k.

Het Nederl. Kofschip Jacoba, Kapt. H.
de Groot. — Adres bij Van West en de H

Gedrukt bij de Erven J. BRIN